

Nem titok, hogy idén jubilál a székelység rockfesztiválja, ahogy az sem, hogy idén a megszokottól nem kicsit eltérő stílusokhoz is nyúlnak a szervezők. A héten kijut nemzetmentő oi-ból, klasszikus PVC dzsekis Ossiánból és a bohóc megmondóemberként működő színezett kutyákból is.

A szerdai rajton nem volt félnivalójuk a tömegektől viszolygóknak, hiszen nem sikerült rekordszámú feketeruhást csábítani a színpad elé. Ettől függetlenül az első napra érkezők lelkesen tomboltak a húzónevek koncertjein és a délutáni *Open Estnek* is volt néhány hallgatója.

Mi épp a **Monyó Project** soundcheckjére érkeztünk, ahol már nyilvánvalóvá vált: kocsmában sem szól rosszul a *Cold Rock*, de párszáz kiló hangfallal megtámogatva lesz az igazi az élmény. Nem is volt probléma ezzel, jött sorban a *Running*, a *Sex and drugs and rock'n'roll* meg a többi Monyóság – nagyon kínos szóviccel élve *Baba volt a hangzás*.

A székegyföldi zenekarok sorát a **Cold Taste** zárta (már ami a délutánt illeti, ugyanis éjjel kettőkor még a színpadra küldtek egy udvarhelyi diákzenekart). A leginkább kocsmákból ismert

banda feldolgozásokkal alapozta meg a hangulatot és bár az énekesek sűrű váltogatása nem mindig tűnt a legszerencsésebb választásnak, a Cold Taste egyáltalán nem szerepelt le. Néha nem volt egyszerű megemészteni a kissé más stílusban előadott klasszikusokat, de mindenképp újszerűen hatott – jó volt hallgatni.

Zárt az Open Est és jöttek a fő zenekarok, elsőként a **Rising Dream**. A zenekart legtöbbször csak „a horvátok”-ként említették és nem feltétlenül a legjobb benyomásokról számoltak be a színpad környékén álldogálók. A veterán Zasztavát megszégyenítő módon hörgő illetőről rövid szemrevételezés után kiderült, hogy a szebbik nem táborát erősíti, bár ettől nem feltétlenül lettek könnyebben hallgathatóak az egymásba folyó, jórészt egymásra is hasonlító szerzemények. Kettes alá, fiam, leülhetsz.

A **Superbutt** kevesebbeknek kell bemutatni, a kezük már betette a lábát többek között a *Thunder Rock Clubba*

is, de a tavalyi Rockmaratonon is elhangzott a „shake that butt for Superbutt” szlogen. A szerdai bulijukon értelmet adtak a rövid, de velős kifejezésnek: 50 perc alatt lendületet, energiát és csupa aranyos hardcore metal hangjegyet pumpáltak ki magukból. A lírai hangulat sem hiányzott, József Attila

Hetedikjének

metálos feldolgozása finoman eltörölte a műfajok közti korlátokat. Vagy inkább ledózerolta.

Aztán jött a pitbull... A sörzenekarként indult projektet lehet bohóc bagázsként is értelmezni, vagy sokakkal egyetemben utálni, mert ők is utálnak mindenkit, de az tény, hogy az alpári humor olyan bugyraiból hoznak magukkal szövegeket, hogy az elég lenne egy kisebb apácakolónia azonnali megszüntetésére. *Béla Bá'* kalandjai még csak kisiskolásokat pirongató történetnek minősülnek a ministránsok nem mindennapi tevékenységeit firtató eposz mellett, ezen kívül pedig valószínű, hogy a melegfelvonulás sem fogja himnuszaként énekelni a *Buzibárt*

. De a négy komlói atomrokker egy ponton mindenképp eléri a nemzeti összefogás soha nem látott magaslatait, hiszen nincs az a vadliberális szabad madár, vagy az a kutyabőrös patrióta, aki ne értene egyet azzal, hogy
A magyar pina világmárka

{kukker}3214{/kukker}

Audio-vizuál a kukker.ro jóvoltából

A szerdai romokat valószínűleg eltakarították mára, úgyhogy irány nosztalgiázni *Éjféli lányra*, *Ő reg rockerre* és társaikra. Ha Paksi Endre mégis inkább a [Repatarurgyánt](#) adná elő, akkor ígérjük, hogy büntetésből kiköveteljük tőle a Mizut is.

Rock on.

{gallery}/Szasa/ltthon/lfjusag/rockmaraton2011/elso_nap/{/gallery}